

Man gik derefter til Valg af 4 Sekretærer for de følgende 4 Ager:

Valgte bleve paa Formandens Forslag: Bønløkke, P. Christensen, D. Scavenius og Svendsen.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Enefte Behandling af Forslag til Lov om Underholdsbidrag til Børn, der ere afledte uden for Ægteskab m. m.

(Lovforslaget, som vedtaget af Landstinget, findes i Tillæg C.)

Der var til denne Behandling intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Dusen): Det foreliggende Forslag er jo undergaaet en ikke saa ganske kort Række af Ændringer oppe i det andet Ting, men langt den overvejende Del af disse Ændringer ere rent sproglige eller Redaktionsændringer. Der er i øvrigt en Række af Ændringer, som det allerede havde været Hensigten at stille her til Forslagets 3dje Behandling, men som paa Grund af tilfældige Omstændigheder ikke bleve stillede her, og som derfor nu ere komne ind oppe i det andet Ting. Alle disse sproglige og redaktionelle Ændringer skal jeg aldeles undlade at omtale, kun skal jeg gøre den Bemærkning, at de have gjort Lovforslaget ikke saa lidt kønnere i redaktionel Henseende og meget mere forstaaeligt, end da Lovforslaget forlod Folketinget ved 3dje Behandling. Der er ogsaa indkommet et Par Realitetsændringer, men som ogsaa ere af saa ringe Betydning, at de ikke forandre syn-derligt paa Forslaget, som det gik her fra Folketinget ved 3dje Behandling. Jeg skal blot lige nævne et Par af dem. Den ene af dem gaar ud paa, at den Begæring, som Børnemoderen kan fremsætte for Politimesteren, ikke alene kan fremsættes skriftligt, men ogsaa mundtligt. Det er selvfølgelig en Ændring, som ingen kan have noget imod, da det jo letter Børnemoderen denne Begæring's Fremsættelse og det jo ikke er alle disse Børnemødres Sag at føre en saadan Begæring i Pennen. Den anden Ændring gaar ud paa, at paa de Steder, hvor der uden for København findes lønede Inspek-

tører eller lignende Embedsmænd ved Fattigvæsenet, ere disse pligtige til at hde Politimesteren Assistance ved Udførelsen af hans Forretninger ifølge denne Lov efter nærmere Bestemmelse af Justitsministeren. Det er en Ændring, som Forslagsstillerne i øvrigt heller ikke have noget imod; jeg er for mit eget Bedkommende ikke saa ganske klar over, om Ændringen overhovedet var nødvendig. Den sigter jo til Forhold, som særlig gøre sig gældende i de store Byer, og den er vel ogsaa nærmest foranlediget af Medlemmer i det andet Ting, som særlig ere kendte med Forholdene i de store Byer. Jeg finder ingen Anledning til, at Folketinget skulde modsætte sig denne Ændring, og jeg mener i det hele taget, at Forslaget, som det foreligger her, er et Fremskridt fra det nu bestaaende, og at det i særlig Grad vil tjene til at lette det kommunale Arbejde ved Administrationen af de omhandlede Sager. Jeg skal derfor paa Medforslagsstilleres og egne Begne tillade mig at anbefale den endelige Vedtagelse af Forslaget i den Skikkelse, hvori de nu foreligge her.

Justitsministeren (Mellermann):

Jeg kan kun slutte mig til den ærede Ordfører. Den ene Ændring, som jeg anser for at være en virkelig Realitetsændring, er den, som er omtalt af Ordføreren. Den er foranlediget af det andet Ting, nærmest med Hensyn til Frederiksberg, men man har forudsat, at Forholdene i enkelte af de store Købstæder kunne være noget lignende, og Tanken, den hviler paa, er jo kun den, at hvor Forholdene ere saa store, at der gives ligefrem lønede Embedsmænd til at bestyre Fattigvæsenet, der kan der jo ikke være nogen Betænkelse ved at paalægge dem at bistaa Politimesteren i hans Forretningers Udførelse efter denne Lov. Det er en Regel, der som sagt kun vil komme til Anvendelse paa saa Steder her i Landet, og som jo aldeles ikke kan komme i Strid med det Næmed, man har med Loven, nemlig at lette de ulønnede Sogneraad og de ulønnede Kommunalbestyrelser i Købstæderne det Arbejde, som de hidtil have haft i Anledning af Loven af 20de April 1888. Jeg har derfor heller ikke i det andet Ting fundet nogen Anledning til at modsætte mig denne Ændring, idet jeg er gaaet ud fra, hvad jeg ogsaa finder bekræftet her, at der ikke fornødt kunde være Tale om, at nogen i dette Ting skulde have noget derimod.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.